

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Qvæstio 1. An præcepta Dei observari possint, detúrque gratia sufficiens
ad illa observanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

LIBER TERTIUS.

De Præceptis Decalogi & Ecclesiæ.

PARS PRIMA.

De septem primis Præceptis Decalogi.

Uestio I. addenda hîc est: ^{N. 1. 2.}

an Præcepta Dei observari possint, deturque gratia sufficiens ad illa observanda.

R. §. I. *Jansenius docuit, aliqua Dei Præcepta etiam à Justis observari non posse, &*

deesse gratiam, quâ observari possint: Sed Innoc. X. & Alexand. VII. hanc I. Jansenii Prop. aliqua Dei Præcepta hominibus iustis volentibus & conantibus secundum præsentem, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis gratia, quâ possibilia fiant, damnârunt veluti temerariam, impiam, blasphemam, hæreticam. Similiter Trid. Sess. 6. c. II. ait: Debet nemo temerariâ illâ & à P.P. sub anathemate prohibita voce uti, Dei Præcepta homini justificato ad observandum esse impossibilia: nam Deus impossibilia non jubet; sed jubendo monet, & facere, quod possis, & petere, quod non possis, & adjuvat, ut possis. Can. 18. Si quis dixerit, Præcepta homini etiam justificato & sub gratia constituto esse ad observandum impossibilia, anathema sit. Eundem errorem vocavit S. August. stultum: S. Basil. impium: S. Hier. anathemate dignum; uñ adductis eorum verbis ostendit Eliz. L. 7. q. 5. §. 2. Ratio est: quia imprudens & tyrannicum foret, obligare, aut
A velle

II.

velle punire propter illud factum vel omisum, quod quis omittere vel facere non potest. Quæ opponuntur de Præcepto dilectionis Dei & inimicorum, de Præcepto Charitatis, &c. dudum solverunt S.S. P.P. apud *Eliz.* suprâ, & falsa esse probat experientia. Et quod non sit obligatio ex Charitate implendi Præcepta, constat ex dictis L. 1. n. 691.

2 §. 2. Idem *Jansenius* docuit nullam à Deo dari gratiam propriè sufficientem ad observanda Præcepta, sed omnem gratiam esse efficacem, cui resisti non possit. Ex quo inferebat eum, qui Præceptum non observâset, non habuisse gratiam ad illud observandum. Sed iidem Pontifices has ejusdem *Jansenii* propositiones velut hæreticas damnârunt. *Interiori gratia in statu natura lapsa nunquam resistitur.* Semi-Pelagiani admittebant prævenientis gratia interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium Fidei: & in hoc erant Hæretici, quod vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere vel obtemperare. *Trid. Sess. 6. Can. 4.* anathemate ferit illum, qui dixerit liberum hominis arbitrium à Deo motum & excitatum non posse dissentire, si velit.

§. 3. *Sinnichius* docuit gratiam sufficientem, quæ daretur ad observanda Præcepta, fore perniciosam, ita ut meritò rogare possemus Deum: à gratia sufficiente libera nos Domine. Sed *Alex. VIII.* damnavit hanc 6. Prop. *Gratia sufficiens statui nostro non tam utilis, quàm perniciosa est, sic ut proinde meritò possimus petere: à gratia sufficiente libera nos Domine.* Unde certum est gratiam etiam purè sufficientem dari nobis, eamque esse utilem, quia cooperando possumus facere efficacem: Et ita doceri à *S. Aug.* demonstrat *Arca. inter Controv. recent. de gratia, c. 2. §. 3.*

§. 4.

§. 4. Quidam Religiosi Duacenses in libello, 4
de Scientia media, n. 168. docent, quod homo,
 qui caret gratiâ victrice, reddatur impotens
 ad implenda Mandata. In Triumpho Thomistico
 n. 126. & 132. docent, quod finè auxilio gratiæ victri-
 cis non possit impleri Præceptum. Et n. 114.
Cum non in omnibus Justis vincatur Concupiscentia,
nec tollatur ignorantia, concludendum esse, non omni-
bus Justis auxilium sufficiens dari. Si opponas illis :
 quoties homo peccat contra Præceptū, non habet
 gratiam victricem ad observationem Præcepti;
 ergo tum est impotens servare Præceptum; ergo
 peccat in eo, quod vitare non potest. Item: ergo
 D E U S jubens non dat gratias sufficientes 5
 ad implendum illud, quod jubet. *Respondent,*
 talia Præcepta non posse quidem observari ex gra-
 tia data: posse tamen observari ex gratia oblata
 & danda, si non posuerit impedimentum, id est,
si amaverit, non Creaturas, sed Deum aut Justi-
tiam. *Contra est:* Ergo dispositio ad acquirendam
 gratiam pro observandis Præceptis erit Amor Dei
 aut Justitiæ; sed hunc ipsum amorem, secundum
 Adversarios, non potest habere finè gratia victrice,
 prædeterminante ad illum, quam gratiam & præ-
 determinationem non habet ille, qui transgreditur
 Præceptum; ergo talis simpliciter non habet gra-
 tiam, quâ observare possit Præceptum, quæ est
 Hæresis *Jans.* Hinc *Gonet* T. 5. d. 5. n. 243. meritò
 dicit, veros Thomistas unanimiter profiteri
 tanquam certâ Fide tenendum, omnibus Justis
 instante aliquâ gravi tentatione (idem est de obser-
 vatione Præcepti) auxilia sufficientia non tantum
 esse oblata; sed de factò collata & concessa.